

Skarżąca utrzymuje również, że Sąd naruszył obowiązek uzasadnienia, ponieważ, uznając, iż zawarte w zaskarżonej decyzji odniesienia dotyczące szeregu kryteriów cząstkowych były niejasne i ogólnikowe i nie pozwalały wyjaśnić ocen udzielonych ofercie skarżącej, oraz że zaskarżona decyzja nie była wystarczająco uzasadniona, szczególnie w zakresie cząstkowych kryteriów udzielenia zamówienia, orzekł, że „uzasadnienia dotyczące szeregu innych kryteriów i kryteriów cząstkowych jest uzasadnione”. Ponadto Sąd popełnił jej zdaniem błąd w ocenie obowiązku uzasadnienia, uznając, iż szereg uwag komisji przetargowej wystarczyło do wypełnienia tego obowiązku. Wreszcie, Sąd nie rozpatrzył w sposób szczegółowy argumentów skarżącej dotyczących naruszenia zasady przejrzystości i równego traktowania, nie dając też wystarczającego uzasadnienia w tej kwestii.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 248, s. 1).

3) Czy także dla roszczeń odsetkowych termin przedawnienia biegnie od momentu wystąpienia nieprawidłowości tudzież od momentu ustania ciągłej lub powtarzającej się nieprawidłowości, nawet jeśli roszczenia odsetkowe dotyczą dopiero późniejszych okresów i w związku z tym powstają dopiero później? Czy początek okresu przedawnienia w przypadku nieprawidłowości ciągłych lub powtarzających się zostaje przesunięty na podstawie art. 3 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia także wobec roszczeń odsetkowych do momentu ustania nieprawidłowości?

4) Kiedy ustaje przerwanie biegu terminu przedawnienia wynikające z decyzji właściwego organu zgodnie z art. 3 ust. 1 akapit trzeci zdanie drugie rozporządzenia, która stwierdza merytorycznie istnienie spornego roszczenia (w niniejszej sprawie: roszczenia odsetkowego)?

(¹) Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 312, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht (Niemcy) w dniu 2 grudnia 2010 r. — Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung przeciwko Pfeifer & Langen Kommanditgesellschaft

(Sprawa C-564/10)

(2011/C 72/06)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung

Strona pozwana: Pfeifer & Langen Kommanditgesellschaft

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 3 rozporządzenia (¹) odnosi się również do przedawnienia roszczeń o odsetki, które zgodnie z prawem krajowym są należne obok zwrotu korzyści uzyskanej niezgodnie z prawem w wyniku nieprawidłowości?

W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej:

2) Czy do przewidzianego zgodnie z art. 3 ust. 3 rozporządzenia porównania terminów należy włączyć jedynie okres przedawnienia, czy też należy uwzględnić także przepisy krajowe, które początek tego okresu, bez konieczności wystąpienia żadnych wskazujących na to okoliczności, przesuwać na koniec roku kalendarzowego, w którym powstało roszczenie (w niniejszej sprawie: roszczenie odsetkowe)?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal administratif de Saint-Denis de la Réunion (Francja) w dniu 8 grudnia 2010 r. — Clément Amedee przeciwko Garde des sceaux, Ministre de la justice et des libertés, Ministre du budget, des comptes publics, de la fonction publique et de la réforme de l'État

(Sprawa C-572/10)

(2011/C 72/07)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Tribunal administratif de Saint-Denis de la Réunion

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Clément Amedee

Strona pozwana: Garde des sceaux, Ministre de la justice et des libertés, Ministre du budget, des comptes publics, de la fonction publique et de la réforme de l'État

Pytania prejudycjalne

1) Czy można uznać, że uregulowanie ustanowione przepisami art. L.12 lit. b) kodeksu emerytur cywilnych i wojskowych, w brzmieniu zmienionym przez art. 48 ustawy z dnia 21 sierpnia 2003 r., oraz przepisami art. R.13 wspomnianego kodeksu, w brzmieniu zmienionym przez art. 6 dekretu z dnia 26 grudnia 2003 r., wprowadza dyskryminację pośrednią w rozumieniu art. 157 traktatu o Unii Europejskiej rodziców biologicznych dzieci, z uwagi na odsetek mężczyzn, którzy mogą spełnić wymóg przerwy w aktywności zawodowej przez nieprzerwany okres dwóch miesięcy, co wynika w szczególności z braku uregulowań prawnych pozwalających im na spełnienie tego wymogu w ramach płatnego urlopu?